

Què més us ha quedat pendent?

Canviar el concepte d'escola bressol. Ha de ser espai on hi tingui cabuda tot el que es refereix a 0-3 anys. Que sigui punt de trobada de les famílies i que s'obri més al poble.

Què sí que heu tingut temps de fer?

Ens ha sorprès molt fins a quin punt les famílies estan contentes. Ens deixen els fills amb tranquil·litat, i participen molt. Quan vénen s'adonen del silenci, la pau amb què treballem. N'estem orgulloses, tant les 8 mestres com les 2 cuineres i la netejadora. Hem crescut amb l'escola.

En quin sentit?

El que hem viscut ens ha fet ser més bones persones. Sobretot ho han notat les companyes més joves. La gent les veu més tranquil·les, més maques.

I segurament més humanes.

Sí, aquestes pedagogies et fan adonar que som persones i que som bones persones, i això és una gran satisfacció.

Com vas venir a parar aquí?

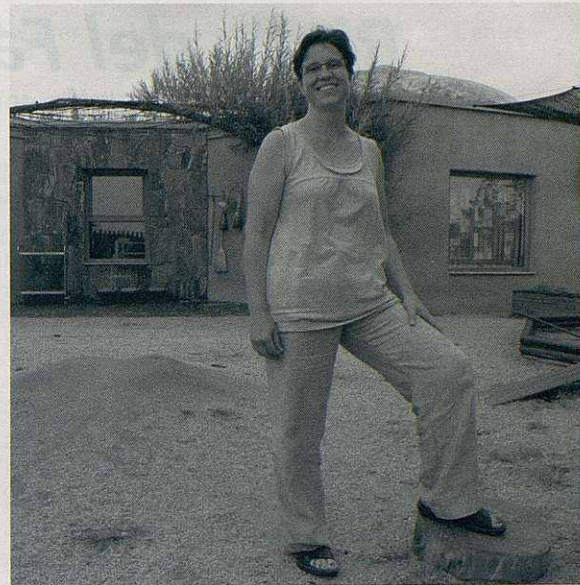
En vaig tenir notícia sent directora de l'escola La Lluna, de Caldes. La vaig venir a veure, encara en obres, i vaig pensar que no podia perdre l'oportunitat de treballar-hi, i em vaig presentar a les opcions optant a directora.

No fas classes?

Poques, perquè per estar tot el dia amb nens has de ser jove. És molt cansat, et xuclen energia! Jo sempre dic a les companyes que han de tenir "acti-

Aquesta educadora coneix pedagogies innovadores com la d'Emmi Pikler, Waldorf, Reggio Emilia i Louis Malaputzi.

Montse Miró a l'escola La Font del Rieral, on fem l'entrevista.

vitats extraescolars" que les omplim: esport, música, pintura...

Montse, estem soles a l'escola i sento sororitat.

Es un àngel que ha passat! En llocs on hi ha molta gent, com una catedral, l'energia que hi ha quan hi vas sola ho sents. Els edificis són vius. I això un edifici amb tanta energia com aquest no pot tancar.

Quin argument més inesperat!

Quan Ute Strub va venir va notar tota aquesta energia i ens va dir que hem d'escriure sobre com afecta aquest edifici tan natural i fet amb amor.

Un edifici únic.

L'arquitecte va voler que fos a peu pla, tot rodat amb materials naturals, perquè havia d'acollir nens encara molt petits. Sense racons, que l'energia queda estancada.

Heu muntat una estança de nadons amb material donat.

El material usat dona molta riquesa a qui el tot hi ha de fer servir. L'infant la capta, i un adult sense cap problema també. Als kibutzs, a Israel, tenen espais de joguina només hi ha objectes de segona mà, perquè donen un sentit de pertinença, donen identitat.

Que interessant.

Tant de bo la crisi ens hi ajudi, a no comprar i a reciclar! Quan treballava a Caldes ja anàvem a la part alta de Barcelona a recollir mobles. Si algú té alguna cosa, m'agradaria que cada família es pogués endur alguna cosa de l'escola, alguna cosa del que hem viscut aquests 3 anys.

Carme Badia i Puig